

DECIZIA NR.109/CA/2007-R

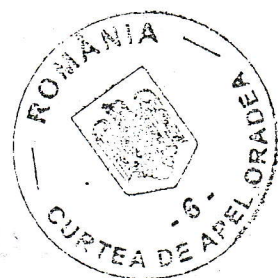
Sedința publică din data de 25 aprilie 2007

Președinte :

Judecător :

Judecător :

Grefier. :

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ declarate de reclamanta SC [redacted] cu sediul în [redacted] județul Bihor, pârâtele DIRECTIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 în reprezentarea AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR cu sediul în București str. Matei Millo nr.13, în contradictoriu cu intimatele DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr. 2 B și SC [redacted] SA- fosta SC [redacted] SA cu sediul în București, B-dul [redacted] nr. [redacted] împotriva sentinței nr. [redacted] din 21.02.2007 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. [redacted] /2006. având ca obiect anulare act de control fiscal.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentantul recurentei DRV, în reprezentarea ANV București- consilier juridic [redacted] în baza împuternicirii depuse la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul declarat de reclamantă este legal timbrat, iar recursul declarat de pârâtă este scutit de plata taxelor judiciare de timbru, recurenta a depus la dosar note de sedință și două înscrisuri, cauza este la primul termen în recurs. după care:

Reprezentantul recurentei pârâte arată că nu are alte cereri de formulat.

Nefiind cereri de formulat sau excepții de invocat instanța acordă cuvântul asupra recursurilor.

Reprezentantul recurentei pârâte DRV Cluj solicită admiterea recursului declarat, modificarea sentinței recurate, respingerea acțiunii în contencios administrativ ca netemeinică, menținerea actelor administrative atacate, fără cheltuieli de judecată.

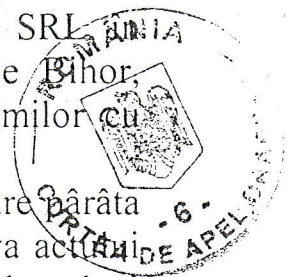
Arată că nu poate fi luată în considerare dispariția autoturismului-furtul acestuia- deoarece aceasta s-a produs ulterior declarației vamale a liberului de vamă. Dispariția bunului a avut loc la data de 5.12.2001. la termen de 1 an de la liberul de vamă.

CURTEA DE APEL

Deliberând:

Asupra recursului de față constată următoarele:

Prin sentința nr. /21 februarie 2007 Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunile conexe formulate de reclamanta SC [redacted] SRL Bihor, contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Direcția Regională Vamală Oradea și Autoritatea Națională a Vămirilor cu București și în consecință:

A anulat punctul 1 al Deciziei [redacted] din 25 aprilie 2006, prin care Pârâta DGFP Bihor a respins contestația formulată de reclamantă împotriva actului constatator nr. [redacted] din 6 decembrie 2005 și a proceselor verbale de calcul majorări/dobânzi și penalități de întârziere cu numerele [redacted] din 5 decembrie 2005.

A anulat actul constatator [redacted] din 16 decembrie 2005 și procesele verbale de calcul majorări/dobânzi și penalități de întârziere nr. [redacted] din 5 decembrie 2005, încheiate de pârâta DRV Oradea..

A menținut pct.2 din decizia nr. [redacted] din 25 aprilie 2006, prin care s-a respins ca inadmisibilă contestația îndreptată împotriva procesului verbal de contravenție nr. [redacted] din 6 decembrie 2005.

A respins capătul de cerere privitor la obligarea pârâtelor la restituirea sumei de [redacted] lei și la despăgubiri în sumă de [redacted] lei.

Anulează ca netimbrată cererea de chemare în garanție formulată de reclamantă împotriva SC [redacted] SA, devenită SC [redacted] SA, cu sediul în București, Bulevardul [redacted], nr. [redacted], sc. etaj ap. sector 2, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de recurs a reținut următoarele:

În data de 20.09.2000, în baza contractului de leasing extern nr. [redacted], reclamanta a achiziționat de la societatea comercială [redacted] din Viena un autoturism marca Audi A.6 tip 4B, pentru care s-a emis factura pro forma nr. [redacted] din 9.11.2000.

Autoturismul a fost introdus în țară de reclamantă cu DIV nr. [redacted] la data de 15.11.2000 (fila 23) și s-a acordat regim de admitere temporară pentru 36 de luni prin autorizația [redacted] din 15.11.2000 (fila 23 verso).

În noaptea de 5/6.12.2001, autori neidentificați au sustras autoturismul, împrejurare adusă de îndată în scris de reclamantă la cunoștința atât a organelor de poliție, cât și a autorității vamale, după cum rezultă din dovezile de la filele 55-58, 78-79 dosar.

Furtul autoturismului este atestat și de dovezile din dosarul de daune întocmit de asiguratorul SC [redacted] SA - care a achitat proprietarului autoturismului furat despăgubirile pentru acesta (filele 77-87).

Cu toate acestea, organele vamale au prelungit succesiv regimul de admitere temporară până la data de 15.08.2005, după care, din oficiu, au încheiat operațiunea și, prin actul constatator [redacted] din 6.12.2005 și procesele verbale de calcul dobânzi și penalități de întârziere cu numerele [redacted] din 15.12.2005, au stabilit în sarcina reclamantei debite vamale principale și accesorii aferente și de la data importului autoturismului în sumă totală de [redacted] lei, din care [redacted] lei taxe vamale; [redacted] lei TVA; [redacted] lei accize; [redacted] lei majorări dobânzi și [redacted] lei penalități de întârziere.

Prin procesul verbal de contravenție nr. ... din 6.12.2005, pentru nerespectarea termenului de încheiere a operațiunii suspensive, în baza prev. art.386 lit.j din HG 1114/2001, reclamantei i-a fost aplicată amendă contravențională de ... lei.

Împotriva celor trei acte administrativ fiscale și a procesului verbal de contravenție, reclamanta a depus la emitentul lor -pârâta DR ... Oradea - contestația înregistrată sub nr. ... la data de 20.12.2005 (fila 30).

Prin Decizia nr. ... din 25.04.2006 (fila 11), contestația reclamantei a fost respinsă ca neîntemeiată în privința actului constatator și a proceselor verbale de calcul dobânzi și penalități de întârziere și ca inadmisibilă în privința procesului verbal de contravenție.

Este de necontestat că reclamanta, ca titular al declarației vamale de import și al operațiunii de admitere temporară a autoturismului, cu exonerarea totală de obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, în baza contractului de leasing și a prev.art.27 al.1 din OG 27/1997 privind operațiunile de leasing, avea obligația ca, în conformitate cu prev.art.155 din Regulamentul Vamal, la împlinirea termenului de admitere temporară, să prezinte bunul importat și documentele însoțitoare la autoritatea vamală pentru încheierea operațiunii, ca și pe aceea impusă de art.93 din Codul Vamal de a informa de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care reglementează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat.

Obligația informării de îndată a autorității vamale că autoturismul, plasat în regim de admitere temporară, a fost sustras de autori neidentificați - după cum dovedesc probele dosarului, a fost respectată de reclamantă.

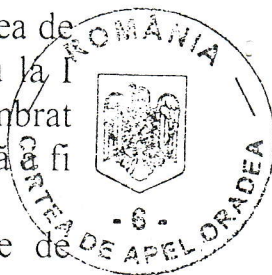
Neîncheierea operațiunii de admitere temporară în cadrul termenului acordat în acest sens a fost însă împiedicată de o împrejurare de fapt, imprevizibilă și de neînlăturat, care a pus-o în imposibilitate în mod obiectiv pe reclamantă și fără nici o culpă din partea sa în a executa această obligație - furtul autoturismului - împrejurare de fapt ce reprezintă un caz fortuit care atrage stingerea datoriei vamale conform prevederilor art.165 alin.2 lit.h din Codul Vamal - „pierderea mărfurilor datorită cazului fortuit”, dacă situația s-a produs înainte de acordarea liberului de vamă - ca în speță.

Ca atare, se constată că nejustificat, în sarcina reclamantei au fost stabilite din oficiu, prin actele administrativ fiscale contestate obligații de plată reprezentând taxe vamale, TVA, accize și debite accesorii și că nelegal acestea, prin punctul 1 al deciziei nr. ... /25.04.2006, au fost menținute.

Cum, competența de soluționare a plângerilor împotriva proceselor verbale de contravenție revine, conform prev.art.32 alin.2 din OG 2/2001 aprobat prin Legea 180/2002, judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția, se constată că justificat, prin decizia nr. ... /25.04.2006 - punctul 2 s-a respins ca inadmisibilă contestația reclamantei îndreptată împotriva procesului verbal de contravenție nr. ... /6.12.2006.

Dreși a solicitat și obligarea pârâtelor la restituirea sumelor reprezentând datorii vamale stabilite prin actele administrativ fiscale atacate și la despăgubiri în sumă de ... lei - reclamanta nu a făcut nici dovada că au fost încasate drepturile vamale stabilite și nici dovada încercării vreunei pagube care să justifice despăgubirile cerute, deși-i revenea sarcina probei în acest sens, în baza prev.art.1169 din Cod civil.

Potrivit prev.art.61 din C.pr.civ., cererea de chemare în garanție trebuie să îndeplinească toate cerințele oricărei alte acțiuni în justiție, inclusiv c ea de timbrare, taxă ce se achită înainte de promovarea ei sau cel mai târziu la termen la care instanța îi pune părții în vedere, și reclamanta nu și-a timbrat cererea de chemare în garanție a SC SA – această cerere urmează să fi anulată ca netimbrată – conform prev.art.20 al.3 din Legea 146/1997.

Cheltuielile de judecată reprezentând onorariu avocațial, cerute de reclamantă, nu au fost dovedite conform legii a fi fost efectuate.

Asupra recursului de față constată următoarele :

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanta SC SRL și pârâta DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ în reprezentarea AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR București.

Recurenta SC SRL a solicitat admiterea recursului sau modificarea în parte a sentinței atacate, în sensul admiterii în totalitate a cererii principale și să se dispună restituirea sumelor achitate de către recurentă și anume lei precum și obligarea pârâtei la despăgubiri și cheltuieli de judecată.

În motivare arată că instanța în baza probelor administrate nu a reținut în mod corect starea de fapt în ceea ce privește încasarea de către pârâtă a drepturilor vamale a căror restituire o cere, respectiv anularea punctului I al Deciziei nr. /25.04.2006 și actul constatator nr. /16.12.2005, nu a dispus și obligarea pârâtei la restituirea sumei de lei și la plata despăgubirilor solicitate precum și la cheltuieli de judecată, motivarea invocată de reclamantă, lipsa dovezii încasării sumei nefiind întemeiată, la dosar existând dovezi, respectiv actul constatator, adresele de înființare a popririi și somația, sumele fiind vărsate intimatelor.

Prin recursul înaintat de către DRV Cluj se solicită admiterea recursului său, modificarea sentinței atacate și în consecință respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu menținerea actelor administrative atacate.

În motivare se arată că la 15.11.2000 reclamanta a introdus în țară, în baza unui contract de leasing, un autoturism ce a beneficiat de regimul de admitere temporară, cu exonerarea de plata taxelor vamale.

Prin declarația vamală i s-a acordat termen pentru încheierea regimului de admitere temporară la 15.11.2003, a solicitat succesiv prelungirea termenului de încheiere, cererea fiind aprobată până la data de 15.08.2005, dar nu s-a mai prezentat pentru finalizarea operațiunii, motiv pentru care s-a procedat la încheierea acestuia din oficiu, prin întocmirea actului constatator nr. /2005.

Privitor la dispariția autoturismului, arată că această situație nu poate fi avută în vedere, câtă vreme în patrimoniul reclamantei acest bun a fost înlocuit cu suma de bani încasată drept despăgubiri de la societatea de asigurări SA, din sumele primite fiind achitate ratele de leasing, precum și un avans la un nou contract de leasing.

În drept au fost invocate prevederile art. 93 și 95 din Legea nr. 191/1997 privind Codul Vamal și art.155 din HG 111/2001.

Examinând sentința prin prisma motivelor de recurs, se rețin următoarele :

La data de 20.09.2000, în baza contractului de leasing extern nr. _____, recurenta reclamantă SC _____ SRL achiziționat de la Societatea Comercială _____

_____ din Viena autoturismul marca Audi A 6 tip 4 B, autoturismul fiind introdus în țară de către cumpărătoare cu DIV nr. _____ la data de 15.11.2000, acordându-i-se regimul de admitere temporară pentru 36 de luni prin autorizația 63/15.11.2000.

Potrivit art. 2 lit.e) pct.1 din Ordonanța nr.51/28 august 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate trec asupra utilizatorului din momentul încheierii contractului de leasing.

Potrivit art.165 alin.1 lit. h) din Codul vamal datoria vamală se stinge prin distrugerea sau pierderea mărfurilor, datorită forței majore sau cazului fortuit, alin.2 al aceluiași articol statuînd că stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin.1 lit. g)- i) operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului în vamă.

Art. 3 lit.u) al Codului vamal definește noțiunea de liber în vamă ca fiind actul prin care autoritatea vamală lasă la dispoziția titularului declarației vamale mărfurile vămuite, în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate, lit.s) al aceluiași articol desemnând declarația vamală ca fiind actul unilateral cu caracter public prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat.

Față de reglementările citate mai sus se reține că reclamanta recurentă SC _____ SRL la data cumpărării autoturismului în cauză și-a asumat riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate, prin declarația vamală, la cererea sa și-a manifestat voința de a plasa autoturismul sub regimul vamal de admitere temporară până la 15.11.2003, autoturismul fiind lăsat la dispoziția titularului declarației vamale- reclamanta recurentă.

Dar, după cum rezultă din actele de la dosar în noaptea de 5/6.12.2001 autoturismul aflat la dispoziția recurentei – utilizatoare, deci ulterior acordării liberului în vamă, a fost sustras de persoane neidentificate, ori potrivit prevederilor alin.2 al art. 165 stingerea datoriei vamale nu mai operează.

Reclamanta recurentă nu a respectat nici prevederile art..93 Cod vamal, respectiv aceasta nu a informat de îndată autoritatea vamală despre dispariția autoturismului, dispariția fiind anunțată numai la 7.01.2004 (fila 56 dosar fond) recurenta reglementând situația doar cu unitatea de asigurare.

Față de dispozițiile legale reținute mai sus, Curtea a apreciat soluția instanței de fond ca fiind netemeinică și nelegală, a admis recursul formulat de DRV Cluj în reprezentarea ANV București și în baza prevederilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă a modificat sentința atacată în sensul că a respins acțiunea reclamantei SC _____ SRL în contradictoriu cu DGFP Bihor, DRV Cluj și ANV București, respingând ca nefundat recursul declarat de SC _____ SRL

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

ADMITE ca fondat recursul declarat de DRV Cluj în reprezentarea ANV București împotriva sentinței nr. din 21.02.2007 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o modifică în sensul că respinge acțiunea reclamantei SC SRL cu sediul în nr.234, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr. 2 B, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 și AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR cu sediul în București str. Matei Millo nr.13.

Păstrează soluția din sentința recurată cu privire la cererea de chemare în garanție.

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de SC SRL cu sediul în

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședință publică azi 25.04.2007.

Presedinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red.dec...
Jud.fond
În concept la 04.05.2007
Tehn.red.M.L./2 ex.
7.05.2007

*Pr. conferință,
02.10.05.2007,
grefier sectie,*

